

Bulgária lemondott Drinápolyról.

— Általános békeremény. —

(Saját tudósítónktól.) Most már mindkét részről hivatalosan is elismerik, hogy megkezdődött a tárgyalás Törökország és Bulgária között Drinápoly kérdéséről. A bolgár kormány Savov tábornokot, Klatsev volt belgrádi követet, Toncsevet és Nacsevics konstantinápolyi követet bízta meg a tárgyalások vezetésével. Oroszország zavaros terveit nem sikerültek és a hatalmak nem akartak beleegyezni abba, hogy Oroszország külön akciót kezdjen Törökország ellen, sem abba, hogy pénzügyi rendszabályokkal kényszerítsék engedékenységre a portát. Diplomáciai körökben remélik, hogy a közvetlen tárgyalások hamarosan sikerrel járnak.

A Vossische Zeitung konstantinápolyi jelentése szerint a tárgyalásokat azon az elvi alapon kezdik meg, hogy Bulgária már eleve lemond Drinápolyról.

A mai napon még ezek a jelentések érkeztek:

Szófia, szeptember 1. A közvetlen tárgyalás a porta és Bulgária között már megkezdődött. Hír szerint a törökök Bulgáriának a szan-stefanoi szerződésben megállapított keleti határát fogják a tárgyalás alapjául ajánlani.

London, szeptember 1. A Times jelenti Konstantinápolyból: Törökország hajlandó Trácia északkeleti sarkát átengedni Bulgáriának, határvonalul azonban a Szufli-Mustafapasa-vonalat kéri Dimotikát és Ortakójt bezáróan. A porta ezt a követelést azzal okolja meg, hogy ez a határvonal okvetlenül szükséges Drinápoly védelmére.

Belgrád, szeptember 1. Péter király ma délután Riberca fürdőbe ment. Sándor trónörökös néhány nap múlva elutazik a francia Rivierára.

Athén, szeptember 1. A király és a királyné nyugatra utaznak. Elhatározták, hogy a trónörökös nem helyettesíti a királyt, mivel a legutolsó megszavazott régenségi törvény csak azt rendel, hogy György király távolléte alatt Konstantin trónörökös helyettesíti. Ez okból Konstantin király távolléte alkalmával is tovább gyakorolja az uralkodói hatalmat.

Belgrád, szeptember 1. A szerb sajtóiroda jelentése szerint a kormányválságról szóló hírek alaptalanok. Pasics miniszterelnök két havi szabadságra megy. Távollétében Spalajkovic volt szófiai követ vezeti a külügyminisztérium ügyeit. Pasics miniszterelnök holnap reggel Bécsen át Marienbádba utazik.

Szófia, szeptember 1. A hadügyminiszter elrendelte, hogy a Bulgária területén tartózkodó szerb hadifoglyokat hozzák Szófiába, ahonnan Caribrodba szállítják őket és ott átadják a szerb hatóságoknak, amelyek viszont átadják a Szerbiában őrzött bolgár hadifoglyokat.

Bukarest, szeptember 1. A spanyol királyi pár látogatást fog tenni a román udvarnál. Beszélnek arról is, hogy a jövő évben a görög királyi család és a szerb királyi pár is látogatást tesz Bukarestben.

Athén, szeptember 1. A Carnegie-alapítvány által kiküldött nemzetközi vizsgálóbizottságot fölkérték, hogy Miljukovot, akinek állásfoglalása Bulgária érdekében közismert, más taggal helyettesítsék. A bizottság azt válaszolta, hogy összes tagjai szolidárisak. A bizottság munkája tehát meghiusultnak tekinthető.

Kelemen Béla beszámolója. Vasárnap délelőtt tartotta meg beszámolóját a Felső-tanyán Kelemen Béla dr. Szeged második kerületének országgyűlési képviselője népgyűlés keretében. Beszédében követelte a népjogok kiterjesztését. Szerinte Kossuth Ferenc iránya az, amelyen alkotni, építeni akar, rombolás nélkül. Mert boldogság, hatalom, jólét csak a nemzet és az uralkodó

összhangjából fakadhat. Üdvözlö a felső-tanyai polgárságot, amely polgárság hűséggel szolgál abban a táborban, amely tábor az alkotmányos és törvényes rend helyreállításáért, a népjogok kiterjesztéséért, az ország állami függetlenségének teljességeért és gazdasági önállóságáért folytatja a harcot. A képviselő életése és beszéde után Söreghy Mátyás dr. tartott összetartásra és haragra buzdító beszédet s a népgyűlést Fajka Lajos dr. zárta be, kihirdetvén a felső-tanyai választó polgárság határozatát, amely szerint a tanya népe támogatja a nemzet jogaiért küzdő ellenzékét és ragaszkodásáról biztosítja Kelemen Béla dr.-t. Ebédre a függetlenségi pártkörben gyűlt össze a városi vendégekkel a felső-tanyai polgárság, ahol több felkőszöntő hangzott el.

A városi „zene-iskolában“.

— Türetetlen állapotok. — Nincs elég hely a növendékek részére. —

(Saját tudósítónktól.) Hétfőn délután sétakörutamat tettem a szegedi városi zeneiskolában. A benne uralkodó tarthatatlan állapotokról már annyit és annyiszor írtak a lapok, hogy sétakörutamtól nem sok új dolgot remélhettem. Valamit azonban mégis. Járásban folynak a beiratkozások, a szülők délelőtt és délután szakadatlanul ostromolják a zeneiskolát, már eddig is mintegy háromszáz növendék jelentkezett az új tanévre, mivel pedig a zeneiskola körül a Demeter-templom bontása miatt akkora a felfordulás, mintha Babylon-tornya omlott volna össze, hajtott a kíváncsiság, vajjon hogy lehet egy olyan iskolában, ahova beporzik a rengeteg lehulló téglá, körülötte döngnek a csákányok, kattan a kalapácsok, nyikorognak a talyigák, zörögnek a szekerek, hogyan lehetséges egy ilyen iskolában tanévet kezdeni, háromszáz növendéket tíz hónapra át ebben az eszeveszett tohubohuban tanítani?

Kivülről is úgy fest már az egész iskola, hogy az ember csodálkozni kénytelen, nem pirul-e el szégyenében a kapu fölött szerénykedő felírás: városi zeneiskola. Délután öt óra van, de mindig jönnek szülők, újabb és újabb növendékekkel, jönnek és mennek az irodában, amely most a folyosón van. Áll: egy korezmazöld hosszuszaltalból, mindkét oldalán székek sorakoznak, bizonyosan a tanári kar szokott itt konferenciát tartani. Egy fiatalember ül az asztalnál, egyedül, írja a jelentkezőket. Mikor ez megvan, betessékeli a szülőket az igazgatóhoz, aki az egyik földszinti „zongora-teremben“ ül és nyugtázza a beiratási, meg egyéb díjakat. Kérdezem a hosszú asztalnál ülő fiatalembert:

— Hol van az iroda?
— Ez az iroda kérem.
— Itt a folyosón?
— Itt a folyosón.
— És az igazgató ur szobája?
— Ez a zongora-terem itt, tetszik látni, bent ül az igazgató ur.
— Hány tanterem van összesen?
— Tizenegy, hat a földszinten, öt az emeleten.
— Háromszáz növendéknek?
— Igen.
— Hiszen nem férnek el.
— Nem férnek el, de hát... az idén már muszáj.

Tudnillik, amiket a gondnok — mert ő volt — tantermeknek nevezett, azok nem egyebek három-négy méter széles és öt-hat méter hosszú sötét, nedves szobáknál, amelyekben az egész butorzat egy-egy zongora,

vagy esellő, aztán Popper Dávid arcképe en miniatúr, két szék és némelyikben kályha. Továbbá erős pinceillat, amely ráfekszik az ember tonkára, mint a pipadohány.

— De hiszen itt kész veszedelem tartózkodni — szólok a kíséremhez.

— Nem épen kellemes, de nyitva lehet tartani az ablakokat.

— No-no, télen talán mégse, pláne tanítás közben.

— Ojjé, hozzá vagyunk szokva. Az igazgató urnak már nyolc év óta nincs kályhája.

— Ne mondja.

— Igen kérem.

— És miért?

— Nem kap.

— Nem ad a város?

— Nem... vagy tudom is én...

Majd egy fehérajtós, földbevezető nyíláshoz érünk, ahonnan irtózatossá büdösség ömlik kifelé.

— Hát ez micsoda?

— Ez kérem, pince volt valamikor. Most pockok tanyája, szemégtödör, ami tetszik.

— Nini, ez az ajtó meg egyenesen az udvarra nyílik.

— Igen, tessék.

Kinyitja. Téglabuckák tömege között állunk.

— Ez az udvar?

— Nincs most udvar. A szép fákat is kivágták, mert bontanak.

Körülbelül negyedórát tartott a séta. Valami újat még is csak tudok már mondani. Azt, hogy eddig láttam a zeneiskolát, mint korhadt, rozszant, málló-repedező épületet, de romok között, körülveve óriási téglahegyekkel, fagerendákkal, kocsiikkal, dolgozó, kiabáló munkásokkal, így még nem láttam. És ebben az épületben akarnak tanítani közel egy esztendőig, amikor nemsokára hatványozottan nagyobb lesz körülötte a felfordulás, mint most. Amikor október elején, a javadalmi hivatal épületét is, amely folytatása a zeneiskolának, bontani kezdik és addigra valószínűleg a fogadalmi templom alapozásához is hozzáfognak. Szinte hihetetlen, hogy a tanári kar vállalkozik rá, hogy ilyen környezetben háromszáz növendéket oktasson, tanítson, — zenére. Hiszen szó volt róla, hogy a Demeter-templom bontásakor kitelepitik a városi zeneiskolát, még pedig épen egy tavaszi tanácsülésen tették szóvá s azóta is számos közgyűlésen sürgették ezt a városatyák. Ha azt akarja a város, hogy a zeneiskolában mind a növendékek, mind a tanárok egészsége biztonságban, a tanítás pedig lehetővé legyen, akkor haladéktalanul, mielőtt még a tanév megkezdődne, gondoskodni kell az iskola áthelyezéséről. Érthetetlen, hogy épen a zeneiskolával szemben zárkózik el a tanács szinte következetesen, amikor például a városi felsőkereskedelmi iskolának tudott helyet szorítani a polgári lányiskola épületében, mert a Jerney-házat a tanulók érdekében nem tartotta alkalmasnak. Csak épen a zeneiskola az ő mostoha gyermeke. Ugy halljuk, hogy a legközelebbi közgyűlésre interpelláció is készül a városi zeneiskolában uralkodó lehetetlen állapotok miatt.

A monitorok leszerelése. Amikor a Balkán-háború tavaly ősszel kitört, határaink megerősítésére és biztosítására az óbudai kikötőből a határra rendelték a dunai flottilát, amely három nap múlva már a zimonyi partokon vetett horgonyt. Itt a flottila azonban csak egy-két napig maradt és ha-